

<p style="text-align: justify;">Današnja sijela dobrog dijela muslimana ispunjena su gibetom-ogovaranjem drugih ljudi i pored toga što je takvo djelo Uzvišeni Allah osudio i zabranio rekavči:</p> <p style="text-align: justify; dir="RTL">{ ????? ????????? ?????????? ??????? ?????????? ?????????? ?????????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? ?????? }</p> <p style="text-align: justify;">﴿(O vjernici) ne ogovarajte jedni druge! Zar bi nekome od vas bilo dragو da jede meso umrloga brata svoga, ﴾ a vama je to odvratno.﴿[1]</p> <p style="text-align: justify;">Ibnu Kesir, rahimehullahu teala, u tumačenju ovih riječi kaže: ﴿U ovom ajetu spominje se najveće ukor i najveća pogrda gibeta kada Allah gibet poistovjeđuje sa jedenjem mesa umrlog rovjeka pa kaže: ﴿Zar neko od vas voli da jede meso svoga umrlog brata?! Vi to prezirete!﴾ Tj. kao što to prezirete svojom dušom i naravi, to vam je ogavno; onda to prezirite i zbog čerijata jer ga i čerijat prezire, a doista je kazna za gibet teška od ovoga.﴾[2]</p> <p style="text-align: justify;">Plemeniti brate muslimanu, Svevišnji Allah rovjeka koji ogovara svoju braću muslimane prikazao ga je u najgorem liku, poistovjetio ga je s onim koji jede meso svoga umrlog brata, a dovoljno je prezira i ogavnosti da rovjemek sjede pored umrlog brata svoga, odsijeca komade njegovog tijela i jede!</p> <p style="text-align: justify;">﴿ta je to gibet?</p> <p style="text-align: justify;">Od Ebu Hurejre, radijallahu anh, se prenosi da je Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: ﴿Da spomene svoga brata po onome što on ne voli.﴾ Neko je upitao: ﴿Allahov poslanič, a što ako doista bude pri mome bratu ono što spominjem o njemu?!﴾ Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, je odgovorio: ﴿Ako bude pri njemu ono što ti spominje,﴾ onda si ga ogovorio, dočim, ako ne bude toga pri njemu, tada si ga potvorio.﴾[3]</p> <p style="text-align: justify;">Propis gibeta</p> <p style="text-align: justify;">Ogovaranje je rukna osobina i ne čini ga osim slaba duša. Ogovaranje je strogo zabranjeno. Naprotiv, to je jedan od velikih grijeha.</p> <p style="text-align: justify;"> Imam El-Kurtubi, rahimehullahu teala, rekao je: ﴿Nema razilaženja među islamskim učenicima po pitanju toga da je ogovaranje jedan od velikih grijeha i da se onaj koji ogovara druge treba iskreno za svoje ogovaranje pokajati Svevišnjem Allahu!﴾[4]</p> <p style="text-align: justify;">Razmislimo, brate muslimanu, o riječima Vjerovjesnika, sallallahu alejhi ve sellem, na Oprosnom hadudu, kako nam ih prenosi Abdurrahman b. Ebi Bekrete od svoga oca. On spominje da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: ﴿Doista su vaša krv, vaš imetak i vaša čast među vama sveti (zabranjeni, nepovredivi) kao što je (zabranjen, nepovrediv) svet ovaj dan u ovome mjesecu u ovoj vašoj zemlji!﴾[5]</p> <p style="text-align: justify;">Onaj koji razmisli o ovome hadisu uvidjet će da je ogovaranje strogo zabranjeno, jer se njime narušava čast muslimana a ona je sveta upravo kao što je svet Kurban bajram, tj. kao što se ne smije narušavati Kurban bajram u mjesecu zul-hidždu u Mekkanskom haremu.</p> <p style="text-align: justify;">Razmislimo zajedno i o ovim Vjerovjesnikovim, sallallahu alejhi ve sellem, riječima: <em>﴿Kada sam bio uzdignut na Mihradu, prošao sam pored ljudi s

bakrenim noktima koji su njima grebali svoja lica i svoje grudi! Upitao sam:
„Džibrile, ko su ovi ljudi?“ Rekao mi je: „To su oni koji su jeli ljudsko meso i
naručavalji njihovu ?ast!“^[6] Onaj koji se brine o sebi, neka razmisli o
ovome hadisu. Neka zna da ?e oni koji su ogovarali druge svoja prsa i svoja lica
grebatи bakrenim noktima koji nadmačuju uveliko nokte i kandže divljih zvijeri,
upravo kako bi iskusili kaznu shodno svojim prljavim djelima.</p>

<p>[1] Prijevod zna?enja El-Hudurat
(12).</p> <p>[2] Tefsir Ibnu Kesir
(1750).</p> <p>[3] Muslim (2589) u
hadisu Ebu Hurejre, radijallahu anh.</p>

<p>[4] Tefsir Kurtubi (16/337).</p>

<p>[5] Buharija: 1/26
(67), Muslim: 5/108 (1679) (30).</p>